

отъ само себе си, като прѣбита; прѣстилка се отвори, и житото на гълъбытъ се испилѣ на земѣтъ. А тѣя като го изгледа още веднѣжъ, причерви се дори до бѣлото на очигѣ си, и като незнаеше какво да прави, обърна тугакъ си гърбъ и побѣгна въ къщи, бѣрза като мълніе.

Тогазъ се чу да истропахъ кола пѣтишки, които слѣдъ малко влѣзохъ въ дворѣтъ на помѣстїето. А вратарѣтъ отвори портитѣ, и каза на слазящигѣ отъ тѣхъ князя Рѣшинина.

— Графинята излѣзе на вѣнѣ; защото мислеше че Ваше Высочество щѣхте да дойдете съ вечершигѣ параплувъ.

— Не се спирахъ на една станціѣ, каза той, и скокна отъ колата. Между това озърташе се засмѣтъ, и се виждаше отъ всякъ странѣ честитѣ.

— Ако лицето му не лъже, думаше въ себе си Волскый, като гледаше князя, кога се научи каква е жена тѣя, безъ друго ще да ѣ прѣзрѣ.

Отъ тамъ той трѣгна низъ пѣтътъ, който водеше отъ Максиллы къмъ католишкѣтъ черквѣ. Къдѣ къгѣтъ на улицѣтъ съгледа свещеника че идеше придружаванъ отъ една женѣ въ желѣны дре-